

Van de voorzitter

Het werk van het straatpastoraat vindt plaats in een netwerk van ook allerlei andere partijen. Gerdien heeft hierin zelf al heel veel contacten en voor ons als bestuur is het ook belangrijk om in een aantal contacten te investeren. Zo heb ik vorig jaar een keer kunnen aansluiten bij een intervisie bijeenkomst van Netwerk Dak met bestuursleden van straatpastoraat uit andere plaatsen. Ook dit jaar vindt er vanuit Netwerk Dak weer intervisie voor bestuursleden plaats.

Op 17 september hebben we voor de eerste keer bestuurlijk overleg gehad met het bestuur van het RK straatpastoraat in Eindhoven. Dit is belangrijk voor ons, want onze straatpastores werken veel samen en daarom is het fijn ook te kijken hoe we als besturen die samenwerking kunnen steunen. In het overleg bleek ook dat we beide werken vanuit een vrijwel gelijke visie op het straatpastoraat, waarbij er uiteraard nog wel accentverschillen kunnen zijn. We hebben afgesproken elkaar te informeren via de nieuwsbrieven en jaarverslagen en ook jaarlijks een gezamenlijk bestuurlijk overleg te houden.

Van de penningmeester

Het werk van de straatpastor wordt voor een belangrijk deel mogelijk gemaakt door mensen die dat werk een warm hart toedragen. Met dankbaarheid zien we dat het aantal donateurs groeit. Een flink deel van deze donateurs draagt structureel bij – maandelijks, elk kwartaal of eens per jaar.

Daarnaast is onze stichting nog voor een significant deel financieel afhankelijk van maatschappelijke organisaties. Hoewel ook deze organisaties ons werk van harte steunen weten we dat hun ondersteuning meestal tijdelijk is. Om die reden blijven we op zoek naar nieuwe donateurs.

Een makkelijke manier om uw gift niet te vergeten is door ons te machtigen uw gift periodiek af te schrijven. Wanneer u mij een mailtje stuurt – mijn e-mailadres is: penningmeester@ooginoogpastoraat.nl – dan mail ik u het daarvoor benodigde machtigingsformulier doorlopende machtiging. Daarop kunt u het bedrag en de frequentie van

uw gift aangeven. Na retournering van het ondertekende formulier zorgen wij voor de rest. (Dit machtigingsformulier vindt u overigens ook aan het einde van deze nieuwsbrief.)

Van de secretaris

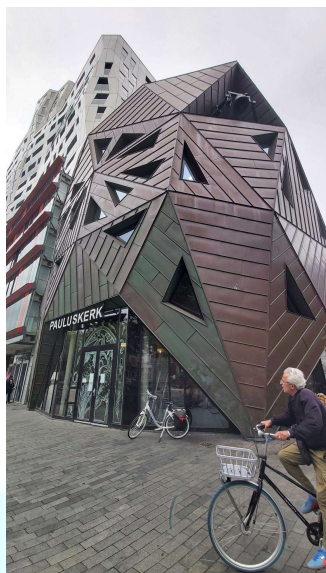
Werkbezoek aan de Pauluskerk in Rotterdam: Een bron van inspiratie

Op woensdag 19 augustus reisden Gerdien en ik (Marc Bruijn) samen met collega's uit het werkveld af naar Rotterdam voor een werkbezoek aan de Pauluskerk. Tijdens de treinreis spraken we over onze verwachtingen en andere zaken die ons bezighielden. Eenmaal aangekomen in Rotterdam, liepen we in ongeveer tien minuten naar de kerk. Van buitenaf viel het gebouw ons op door zijn moderne uitstraling, die niet direct deed denken aan een traditionele kerk. Bij de ingang was het een drukte van belang met bezoekers van de Pauluskerk.

Martijn van Leerdam, predikant-directeur van de Pauluskerk, ontving ons hartelijk en presenteerde het programma. We begonnen met een uitgebreide rondleiding door het gebouw, dat diverse functies herbergt. De eerste twee verdiepingen zijn ingericht voor het ontvangen van gasten, het uitdelen van kleding en het serveren van maaltijden. Op de derde verdieping bevindt zich de ruimte voor erediensten, en de bovenste verdiepingen bieden kamers voor bewoning. Achterin het gebouw bevinden zich de werkruimtes voor de medewerkers, waar we uiteindelijk in Martijns kamer aan tafel gingen.

Na een kennismakingsronde vertelde Martijn ons uitgebreid over de geschiedenis en de huidige werking van de Pauluskerk. Het gesprek ontwikkelde zich tot een geanimeerde discussie over politiek, uitdagingen en oplossingen, fondsenwerving, veiligheid en de rol van vrijwilligers. We raakten geïnspireerd door de bevologenheid van de mensen die zich inzetten voor de Pauluskerk, om mensen die het zonder hulp niet redden een plek te geven die als thuis voelt.

Op de terugreis naar Eindhoven, in de trein, spraken we na over de impact van ons bezoek op ons werk in Eindhoven. Dankbaar en met een hoofd vol indrukken keerden we huiswaarts.

Van de straatpastor

In the Spotlight

Het Leger des Heils organiseert één keer per jaar het evenement 'In the Spotlight', dit keer bij het CKE in Eindhoven. Een avond lang mocht ik genieten van de talenten van deelnemers en zorgontvangers uit de regio Oost Brabant en Limburg. Krachtige en moedige mensen, bij wie vaak door de zwaarte van het leven, hun (verborgen) creatieve gaven aan het licht zijn gekomen. Muziek en zang, cabaret, kunst en houtbewerking, ervaringsverhalen en getuigenis: grappig, ontroerend, indrukwekkend, confronterend en herkenbaar. Een soort plaatsvervangende trots overviel me ineens, misschien was ik daar nog wel het meest van ondersteboven...

Ondersteboven

En blijkbaar raken mensen soms ook ondersteboven van verhalen die ik mag vertellen. Door een onverwachte ruiling, mocht ik voorgaan bij een kerkgemeenschap in Tilburg. De volgende dag kreeg ik een berichtje van de voorganger: of ik kennis wilde maken met één

van hun leden. Een man die tot tranen toe geraakt was en zich zo herkende in mijn preek, had online meegeluisterd en wilde mij een keer ontmoeten. 72 jaar, met zichtbare en onzichtbare tekenen van een verslaafd- en dakloos bestaan. Met deze man mocht ik een paar uur optrekken en naar zijn verhaal luisteren. Tijdens onze wandeling door de stad en bij het bezoeken van verschillende inloophuizen, was hij degene die de voor mij bekende voorbijgangers en bezoekers kon bemoedigen. Hou vol, het kan, kijk maar naar mij!

Herdenkingen

En soms kan het niet. Krijgen we het bericht dat iemand overleden is. Gevonden in een bed (gelukkig?), in een tentje, of in het park: voor de ogen van 'straatgenoten' die nog geprobeerd hebben te reanimeren.

Mijn eerste herdenking als straatpastor was bij het hostel van Novadic Kentron. Net de week ervoor was ik uitgenodigd om eens kennis te komen maken. Ik werd hartelijk ontvangen en kwam ook wel wat bekenden tegen.

De man die overleden was, kende ik niet. Bij de viering heb ik hem leren kennen: mooie en grappige herinneringen werden gedeeld en we luisterden naar muziek die hij zelf vaak afspeelde. Er lag een boekje bij zijn foto waar zijn 'huisgenoten' iets in konden schrijven. De eigenaar van een restaurant in de buurt heeft in de vorm van een brief zijn herinneringen gedeeld. Twee mensen van sfeerbeheer sloten aan bij de viering en staken een kaarsje aan. Een markante man die met zijn verschijning gemist gaat worden in de buurt.

Begin en eind augustus hebben we afscheid genomen van twee van onze Poolse mensen. Bij 't Hemeltje hebben we hen met vrienden, bekenden, medewerkers en maatschappelijk werkers in het licht gezet. Samen met een Poolssprekende 'collega' van de pilot voor arbeidsmigranten, hebben we stilgestaan bij wie ze voor ons waren, wat ze achterlaten en hoe we verder moeten zonder hen. Eén van hen was als een moeder voor de dakloze arbeidsmigranten. Voor ons soms een 'pain in the ass', maar vooral haar altijd positieve karakter slaat een gat in deze gemeenschap. Mooie en waardevolle momenten om samen te delen.

Zorg voor elkaar

Ik ben altijd weer onder de indruk van hoe er binnen de gemeenschap van dak- en thuisloze mensen naar elkaar wordt omgekeken. Juist deze mensen weten wat het is om te delen van wat men (niet) heeft! En dat zit niet alleen in materiele of financiële dingen: ik zag een dakloze man in de bloedhete zon het groen tussen de stenen bij de Petruskerk weghalen: "deze plantjes zorgen voor allergische reacties bij mensen, die haal ik even weg". Dankbaar neemt hij een flesje zonnebrandcreme aan voor op zijn kale kop.

"Breng je die maaltijden op de fiets naar 't Hemeltje? Ik help je wel even, ik fiets met je mee". "Heb je een extra maaltijd? Er zit iemand buiten die niet naar binnen wil, maar wel honger heeft". En zelf Beer, het hondje van één van onze thuisloze mannen hoeft alleen maar een keer lief te kijken om een dikke glimlach op iemands gezicht te toveren die vervolgens in beweging komt om samen met Beer te knuffelen en met een bal te spelen.

Welcome to 't Hemeltje

Net voor de zomervakantie werd ik uitgenodigd voor de expo van de afstudeerders van de Industrial Design Academy. Isidoros Kotinis presenteerde zijn 4 ontwerpen die hij heeft bedacht voor een warm, waardig en veilig welkom bij Inloophuis 't Hemeltje. Mooi om van hem te horen hoe hij op een hele natuurlijke manier vanuit zijn werk als vrijwilliger kansen zag voor zijn sociaal design project. Hoe hij zichzelf verwonderd heeft door zijn neiging om meteen te gaan ontwerpen heeft losgelaten en eerst is gaan observeren. Vertragen. Nieuwsgierige vragen stelde en samen met de gasten op zoek is gegaan naar welke betekenis 't Hemeltje heeft voor hen. Naast de vier ontwerpen die daaruit zijn voortgekomen, heeft hij 8 principes beschreven die ook mij als straatpastor scherp houden op wat de kern is van mijn werk. Presentie in beeld in plaats van woorden, een mooie en waardevolle aanvulling!

Andries Baart in Dynamo

Als straatpastores werken we vanuit de gedachte van presentie zoals die ooit beschreven is door Andries Baart. Een dikke pil die ik, heel eerlijk gezegd, nooit van kaft tot kaft gelezen heb. Daarbij is presentie sowieso moeilijk in woorden te vatten en ook altijd in ontwikkeling. In juli was Andries in Eindhoven en heb ik hem via Lerend Netwerk mogen horen over het werken vanuit de presentie. Wat me daarbij het meest raakte, is dat hij verwoordde wat ik al een tijdje denk te ervaren: werken met een groep mensen die op wat voor manier dan ook met uitsluiting te maken heeft, is enorm politiek beladen. Juist 'onze' organisaties moeten veel moeite doen om voldoende geld bij elkaar te harken om te kunnen blijven voortbestaan, drijven op vrijwilligers en bedienen mensen die over het algemeen geen economische winst opleveren. Geen sexy thema voor politici, we horen of lezen er in programma's dan ook weinig over. Vanuit de praktijk wordt er best hard geroepen, toch lijkt het vaak tegen dovemansoren gericht. Het vraagt om zorgvuldig balanceren en zoeken naar wat de kern is van het werk: nabij blijven, of (op een zeepkist) opkomen voor...

Betrokkenheid

Luisterende oren zijn er gelukkig ook. Fondsen, (kerk)gemeenschappen of 'toevallige' ontmoetingen: er bestaat oprechte nieuwsgierigheid naar de leefwereld van mensen aan de rand van de samenleving, het werk van inloophuizen en het straatpastoraat. Ik proef een verlangen naar maatschappelijke betrokkenheid en de vraag naar wat we als samenleving kunnen doen. Soms mag iets komen vertellen, voorgaan, of worden mij vragen gesteld voor een interview. Of we gaan zelf op pad om te proeven van hoe ze dit op ander plekken vormgeven. Je hebt vast al gelezen hoe Marc ons werkbezoek aan de Pauluskerk heeft beleefd. Zo fijn om op deze manier te ervaren dat we er niet alleen voor staan!

Vertrouwen

Het valt me op dat me de laatste weken vaker uitgenodigd wordt om mee te gaan naar een afspraak of een plek die spannend is voor de persoon die ik ontmoet. Mensen zijn zo vaak het vertrouwen kwijt geraakt in de samenleving. Gaan er bij voorbaat al vanuit dat ze niet serieus genomen worden, hun vraag niet duidelijk kunnen formuleren of bang zijn dat ze boos worden wanneer ze zich onrechtvaardig behandeld voelen of (weer) afgewezen worden. Ik krijg dan de vraag of ik mee wil gaan. Als ondersteuner, 'vertaler', 'prikkelremmer' of iemand die het gesprek mag overnemen als frustratie zich opbouwt. Hoe komt het toch dat het ons niet meer lukt elkaar te vinden wanneer we elkaar zijn kwijtgeraakt? Dat we blijkbaar een soort tussenpersoon nodig hebben die voor ons in kan staan? Ik voel me zowel 'vereerd' alsook 'verlegen' bij zo'n vraag. Bijzonder en verwonderd wanneer er blijkbaar iets van een hernieuwd vertrouwen is ontstaan binnen onze relatie en tegelijk lichtelijk beschaamd dat ik vanuit mijn positie blijkbaar wel serieus genomen wordt. De wip van macht onmacht, het blijft ongemakkelijk voelen zonder stoeltje op het middenstuk!

Opladen en ontwikkelen

In de laatste week van september hebben we weer een straatpastor-tweedaagse mogen beleven. Vorig jaar hebben we op deze tweedaagse een ontwikkelagenda

samengesteld en dit jaar hebben we verdieping gebracht in de thema's die ons bezighouden. Ondersteund door de leerstoel Diaconaat van de PTHU en Netwerk DAK willen we een praktijktheorie en theologie gaan beschrijven van ons vakgebied. Een flinke kluit, tegelijk merken we als collega's onderling dat we elkaar op een diepere laag begrijpen, zonder hier direct woorden aan te kunnen geven. Wat is dat dan?

We hebben onderzocht wat we nodig hebben aan randvoorwaarden van onze besturen en stichtingen: waar lekt onze energie weg en komen we niet meer aan ons werk toe? We hebben ons geoefend in ontspanning, ook wanneer het ongemakkelijk voelt. Op zoek naar wat onze kwetsbaarheid is (steen) en daar een zachte laag van vilt omheen gelegd. We ontdekten de verschillende vormen van (stil) protest en wanneer we dit functioneel in kunnen zetten. Of beter van niet. Lokaal kan daar behoorlijk verschil in zitten.

In een ontspannende sfeer en in prachtige omgeving (Elspeet) hebben we met veel humor keihard gewerkt: ik moet nog even landen, maar voel me enorm dankbaar en gezegend!

Machtigingsformulier voor doorlopende SEPA machtiging

Ja! Ik sta achter het werk van het straatpastoraat in Eindhoven en wil het graag steunen.

Ik machtig daarom:

Naam incassant:	Stichting oog in Oog – pastoraat op straat
Incassant ID:	NL02 ZZZ9 1867 5760 000
Rekeningnummer:	NL17 INGB 0105 6022 56

Om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar mijn bank voor het laten afschrijven, van mijn rekening, van de volgende bedragen:

Bedrag: EUR _____

Per: maand / kwartaal / jaar *(doorhalen wat niet van toepassing is)*

Naam en voorletters: _____

Adres: _____

Postcode en woonplaats: _____

IBAN: _____

Plaats en datum: _____

Handtekening: _____

Graag dit ingevulde en ondertekende formulier scannen en verzenden naar:

penningmeester@ooginoogpastoraat.nl